

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év június hó 11. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A vesztegetés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 19.B.5/2008/15. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott terhére rótt 2 rb. vesztegetés büntettét (1 rb. Btk. 253. § (2) bekezdés és 1 rb. Btk. 254. § (1) bekezdés)

1 rb. vesztegetés büntetteként (Btk. 253. § (2) bekezdés) és 1 rb. vesztegetés vétségeként (Btk. 254. § (1) bekezdés) nevezi meg.

A vádlottat halmazati büntetésül 1 (egy) év börtönbüntetésre ítéli, amelynek a végrehajtását 2 (kettő) év próbaidőre felfüggeszti.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 240.350,- (kettőszáznegyvenezer-háromszázötven) forint, amelyet teljes egészében a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2009. február 18. napján kelt 19.B.5/2008/15. számú ítéletével a vádlott bűnösségét 2 rb. vesztegetés bűntettében {1 rb. Btk.253.§ (2) bekezdés és 1 rb. Btk.254.§ (1) bekezdés} állapította meg. Ezért a vádlottat megrovásban részesítette. Az eljárás során felmerült 232.590 Ft bűnügyi költségből 150.000 Ft megfizetésére kötelezte azzal, hogy a fennmaradó 82.590 Ft-ot az állam viseli.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére büntetés kiszabása végett.

A vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.209/2009/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság relatív eljárási szabálysértést követett el a tárgyalás folytonosságára vonatkozó szabályok megsértésével, ez azonban az ítéletet lényegesen nem befolyásolta. Álláspontja szerint a tényállás megalapozott, a cselekmények minősítése törvényes. Tévesen nevezte azonban meg a mentőorvos vonatkozásában elkövetett cselekményt bűntettként, mivel az helyesen vétség. Tévesen tartalmazza a jogi indokolás azt is, hogy a mentőorvos hivatalos személynek tekintendő, ezt pontosítani szükséges. Okfejtése szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott javára a bírói gyakorlattal ellentétben enyhítő körülményként értékelte, hogy a bűncselekményt sokkos, tudatbeszűkült állapotban követte el. Az elmeorvos szakértők ezt csak lehetőségként véleményezték amellet, hogy a vádlott beszámítási képessége teljes. További súlyosító körülményként jelölte meg a halmazatot. Mindezek tükrében az ügyészi fellebbezés tévesnek találta a megrovás alkalmazását, a korrupciós bűncselekmények halmazatát ittás állapotban megvalósító vádlottal szemben. Véleménye szerint felfüggesztett börtön kiszabása indokolt. A fellebbezés utalt arra is, hogy a bűnügyi költség összegébe 7.760 Ft költség nem került beszámításra.

Indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként, hogy az ítélőtábla a mentőorvossal kapcsolatos cselekményt vétségnek nevezze meg, a vádlottat felfüggesztett börtönre ítélje és kötelezze az eljárás során felmerült 240.350 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásbeli indítványnak megfelelően szólalt fel.

A védő felszólalásában a történeti tényállással kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a rendőrrel szembeni vesztegetési kísérletet csak az intézkedő rendőr állította, amely ezért kétséget kizáróan nem bizonyított. A mentőorvosnak a vádlott a máskor is az irataiban lévő pénzt adta át a személyi igazolványával, de az nem vesztegetési szándékkal történt. Hangsúlyosan utalt arra, hogy a vádlott sokkos állapotát közvetlenül az eset után észlelte a mentőorvos és a tanúk is a zavarodottságáról beszéltek. Így a beszűkült tudatállapotra nem csupán az utólag véleményező elmeorvos szakértői nyilatkozat áll rendelkezésre. Álláspontja szerint az adott

ügyben az intézkedés megfelelő joghátrány. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Másodsorban súlyosítás esetén is intézkedés, nevezetesen próbára bocsátás alkalmazását indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán az ittas járművezetés miatti megbánását hangoztatta. Előadta, hogy a pénzbüntetést befizette, vizsgát tett és a vezetői engedélyét már visszakapta.

A Fővárosi Ítéltábla ügyészi fellebbezés folytán bírálta felül a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság az ügyészi indítványban foglaltak szerint nem követett el relatív eljárási szabálysértést, amikor a tárgyalás megismétlése során 6 hónap eltelte miatt a tanúkat nem idézte meg, csupán vallomásaikat olvasta fel. Figyelemmel arra, hogy a bíróság összetétele mindvégig azonos volt, erre a Be.287.§ (3) bekezdése és a Be.296.§ (1) bekezdés c./ pontja lehetőséget biztosít.

A Fővárosi Bíróság ügyfelderítési kötelezettségének messzemenően eleget tett. A történet megállapítása érdekében minden tanút meghallgatott, az eljárás tárgyalási szakában igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény beszerzését is elrendelte. A rendelkezésére álló bizonyítékokat gondosan mérlegelte. A vádlott tagadásával szemben a tényállást a mindvégig következetes előadást tévő tanúk vallomására alapította. A bizonyítékok értékelése megfelel az iratok tartalmának és a logika szabályainak egyaránt. Mindezek eredményeként a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást megalapozottnak találta. Az csak a következőkkel szorult kiegészítésre a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint a vádlott erkölcsi bizonyítványa alapján:

A vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2007. december 28. napján jogerős 3.B.35216/2007/7-I. számú ítélettel ittas járművezetés vétsége (Btk.188.§ (1) bekezdés) miatt 54.000 Ft pénzbüntetésre és egy év járművezetéstől eltiltásra ítélte.

Az ekként megalapozott és irányadó tényállás alapján a Fővárosi Bíróság okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére, és cselekményeinek a büntető anyagi jogi szabályok megjelölése szerinti minősítése is törvényes.

A jogi indokolás azonban több helyen pontosításra szorul.

A szolgálatban lévő rendőr a Btk.137.§ (1) bekezdés I./ pontja szerint hivatalos személy, a mentőorvos azonban a Btk.137.§ (2) bekezdés d./ pontja értelmében közfeladatot ellátó személynek minősül. Az ítélet 4. oldal 6. bekezdése ennek megfelelően módosul.

A következő bekezdésben a Fővárosi Bíróság helytálló jogi indokolás mellett állapította meg a hivatali vesztegetés büntetét és ezzel halmazatban a vesztegetés vétségét. Ehhez képest az ítélet rendelkező részében tévesen vonta össze a két bűncselekményt 2 rb. vesztegetés büntetteként, jóllehet zárójelben az anyagi

jogsabályok feltüntetése helytálló. Ezért az ítélet rendelkező részében ugyanezen jogszabályhelyek alapján az ítéltábla a bűncselekményeket 1 rb vesztegetés büntetteként, és 1 rb. vesztegetés vétségeként nevezte meg.

A büntetés kiszabása során a Fővárosi Bíróság tévesen állapította meg, hogy a vádlott a bűncselekményt sokkos, tudatbeszűkült állapotban követte el, ennek megfelelően az ítélet 4. oldal 3. bekezdésében is téves az erre vonatkozó utalás.

Az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta a Btk.24.§ (2) bekezdését, amelyre az elmeműködés kóros állapota miatti korlátozottság esetében kerülhet sor.

Kétségtelen, hogy a vádlott felfokozott idegállapotban lehetett az igazoltatásakor.

Éplélektani tudatszűkültre az elmeorvosi nyilatkozat mellett az események körülményeiből, a vádlott viselkedéséből lehet következtetni. Az adott esetben azonban a vádlott pontosan elmondta a baleset előzményeit, igazoltatását. Tudta, hogy ittas állapotban vezetett, minden igyekezete arra irányult, hogy ittas vezetésért ne vonják felelősségre, ne vegyék el a vezetői engedélyét, amelyre autószerelői foglalkozása miatt feltétlenül szüksége volt. Célszerűen és tudatosan igyekezett először a rendőrnél, majd a mentőorvosnál elérni, hogy a felajánlott pénzért eltekintsenek a vérvizsgálattól. Ennek elutasítása után ugyancsak igen tudatosan különböző tornagyakorlatokat végzett - ahogyan furcsa viselkedéséről a tanúk is beszámoltak -, hogy az alkoholszintet csökkentse. Emellett a vérvételi jegyzőkönyvben a klinikai tünetek között szerepel, hogy emlékezése a cselekményre megtartott, tájékozottsága térben és időben: tájékozott. Összességében tehát tudatszűkültre megfelelő következtetési alap nincs, de ennek egyébként sem lenne a Btk.24.§ alkalmazása tekintetében semmilyen jelentősége, hiszen az igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény egyértelműen a vádlott teljes beszámítási képességét állapította meg.

A büntetés kiszabása során értékelt körülmények közül tehát az ítéltábla mellőzte a tudatszűkült állapotban elkövetést, míg további súlyosító körülményként értékelte a halmazatot.

Fentiek értelmében a vádlottal szemben megrovás alkalmazására nincs alap, büntetés kiszabása indokolt.

Az adott esetben a halmazati büntetés alapjául szolgáló büntetési tétel egy évből öt évig terjedő szabadságvesztés. A közélet tisztaságát sértő bűncselekményeket halmazatban, ittas állapotban elkövető vádlottal szemben a Fővárosi Ítéltábla a törvényi minimumnak megfelelő egy év szabadságvesztés büntetést látta arányban állónak, figyelemmel az időmúlásra is. Annak végrehajtási fokozata a Btk.43.§ a./ pontja szerinti börtön.

Ugyanakkor az ítéltábla álláspontja szerint a szabadságvesztés büntetés még annak végrehajtása nélkül is eléri a kellő visszatartó hatását, ezért annak a

végrehajtását a Btk.89.§ (1) és (3) bekezdése alapján 2 év próbaidőre felfüggesztette. Összhatásában az így megállapított felfüggesztett szabadságvesztés büntetés alkalmas a büntetés céljának megvalósulása és az általános megelőzés érdekében.

Az elsőfokú bíróság az eljárásában felmerült bűnügyi költség megállapítása során egy részösszeget nem vett figyelembe, ezért a teljes bűnügyi költség összegét helyesbíteni kellett. A bűnügyi költség viselése körében a Fővárosi Bíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget, egyben tévesen hívta fel a Be.331.§ (1) és (4) bekezdését is. Nem indokolta meg miért mentesítette a vádlottat a bűnügyi költség egy részének megfizetése alól.

Az ítélet tábla nem talált okot a vádlott által megfizetendő bűnügyi költség mérséklésére. Az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás, így az igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény beszerzése is az ő érdekében történt, az összességében felmerült bűnügyi költség összege sem aránytalanul nagy az általa elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához képest. Ezért a bűnügyi költség összegének helyesbítése mellett az ítélet tábla a Be.338.§ (1) bekezdése alapján a vádlottat teljes egészében kötelezte az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása a Be.372.§ (1) bekezdésén, egyebekben helybenhagyó rendelkezése a Be.371.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. év június hó 11. napján

Dr. Hildenbrand Róbert s.k.	Dr. Révész Tamásné s.k.	Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság 19.B.5/2008/15. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla 2.Bf.74/2009/4. számú ítéletében foglalt változtatással 2009. június 11. napján jogerőre emelkedett és a börtönbüntetés kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2009. év június hó 11. napján

Dr. Hildenbrand Róbert s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

Ónodi Gáborné

bíróági ügyintéző